

گناه موضوعی است که در رابطه با هر شخصی صدق می‌کند، زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصر می‌باشند. (رومیان 3: 23) دیدگاه‌های مختلفی در مورد گناه وجود دارد. بعضی‌ها فکر می‌کنند که بی‌گناه هستند و یا هر چه بیشتر گناه کنند، از فیض بیشتری برخوردار خواهند بود. بعضی دیگر نیز اعتقاد دارند که می‌توانند گناهان خود را بپوشانند.

"اگر بگوییم که بی‌گناه هستیم، خود را فریب می‌دهیم و از حقیقت دور هستیم. اما اگر ما به گناهان خود اعتراف نماییم، می‌توانیم به او اعتماد کنیم؛ زیرا او به حق عمل می‌کند. او گناهان ما را می‌آمرزد و ما را از همه خطاهایمان پاک می‌سازد. اگر بگوییم که هرگز مرتکب گناهی نشده‌ایم، خدا را دروغگو شمرده‌ایم و از کلام او کاملاً بی‌خبر هستیم." اول یوحنا 1: 8-10

"پس چه بگوییم؟ آیا باید به زندگی در گناه ادامه دهیم تا فیض خدا افزون گردد؟ به هیچ وجه! ما که نسبت به گناه مرده‌ایم، چگونه می‌توانیم به زندگی در آن ادامه دهیم؟" رومیان 6: 1-2

"پس چه؟ آیا چون زیر فیض خدا هستیم و نه تابع شریعت، اجازه داریم گناه کنیم؟ نه، به هیچ وجه! مگر نمی‌دانید که هرگاه شما خود را به عنوان برده در اختیار کسی بگذارید و مطیع او باشید، شما در واقع برده آن کسی هستید که از او اطاعت می‌کنید، خواه بردگی از گناه باشد که نتیجه آن مرگ است و خواه اطاعت از خدا که نتیجه آن نیکی مطلق می‌باشد." رومیان 6: 15-16

پس معنی اصلی گناه چیست؟ یکی از معانی گناه "هامارتیا" است یعنی کوتاه آمدن از معیارها و ارزش‌های خدا. کلام خدا در مورد گناه چنین می‌گوید:
"و هر که گناه را به عمل می‌آورد، بر خلاف شریعت عمل می‌کند زیرا گناه مخالف شریعت است." اول یوحنا 3: 4

1- عمل گناه :

جوانان زیادی در کلیسا هستند که سوال‌هایی در مورد گناه دارند. آنها سوال می‌کنند که چه چیزی گناه است و اینکه عملکرد گناه چیست؟ بعضی می‌پرسند که آیا انداختن گوشواره برای یک پسر مسیحی گناه محسوب می‌شود یا نه؟ آیا انجام خال کوبی روی بدن گناه است؟ و یا اینکه رابطه دختر و پسر باید در چه حدی باشد؟ مسلماً جواب دادن به این سوالات وقت زیادی می‌گیرد، اما در این درس، تعریف ما از گناه به شما کمک زیادی می‌کند. یک شخص می‌تواند به طور عمدی یا غیر عمدی، گناه کند. وقتی که از قوانین خدا تجاوز می‌کنیم، مرتکب گناه می‌شویم.

یعقوب می‌گوید که اگر کسی چیزی خلاف خواسته و اراده خدا انجام دهد، گناه کرده است. (یعقوب 4: 17)
کلام خدا از گناه سهوی و عمدی صحبت می‌کند. (لاویان 4: 22 و عبرانیان 10: 26)

2- اعتقادات عمومی در مورد درجات گناه :

کاتولیک‌ها مفهوم گناه را به دو صورت گناه صغیر یا قابل عفو و گناه مرگ آور توضیح می‌دهند. مردم از گناه بزرگ و کوچک صحبت می‌کنند. درست است که نتیجه بعضی گناهان زود نمایان نمی‌شود، اما بالاخره گناه، گناه است. پیروی نکردن از قوانین خدا، گناه خوانده

می شود.
"زیرا هر که تمام شریعت را نگاه دارد و در یک جزو بلغزد، ملزم همه می باشد."
یعقوب 2: 10

گناه ما را از خدا دور می کند. (اشعیا 59: 1 و 2)
مزد گناه موت است و به همان دلیل است که در این جهان، انسان ها یک روز می میرند.

3- گناه از دیدگاه کلام خدا :

گناه مانند بیماری نیست که شخصی که مبتلا به آن می شود، جوابگویی نداشته باشد. انسان با آگاهی تصمیم می گیرد تا گناه ورزد.

"لکن هر کس در تجربه می افتد وقتی که شهوت وی او را می کشد و فریفته می سازد. پس شهوت آبستن شده، گناه را می زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می کند. ای برادران عزیز من، گمراه مشوید." یعقوب 1: 14-16

گناه با خود لذت زودگذر و موقتی به همراه می آورد. (عبرانیان 11: 25)

بعضی ها گناه را در ذهن خود پرورش می دهند. (هوشع 4: 8 و 6-10، امثال 24: 9)
بعضی انسان ها در کردار، افکار و سخنان خود گناه می ورزند.
(یوحنا 3: 19، یعقوب 3: 2 و 6)

اما کلام خدا در مقابل گناه می ایستد.
"کلام تو را در دل خود مخفی داشتم که مبادا به تو گناه ورزم."
مزامیر 11: 119

4- اثرات گناه :

گناه با خود تباهی و تلفات به همراه می آورد. در حقیقت بهترین نمونه در مورد تباهی انسان به وسیله گناه، در داستان پسر گمشده دیده می شود که حاضر بود از خوراک خوک ها تغذیه کند. (لوقا 15: 16)

گناه فریبنده است و انسان را گول می زند. (عبرانیان 3: 12-15)
گناه انسان را اسیر و غلام خود می سازد. (رومیان 6: 17، 18 و عبرانیان 12: 1)
گناه باعث نارضایتی خداوند می شود و او را محزون می سازد. (عبرانیان 3: 17) در نتیجه گناه انسان را از خدا دور کرده و از او جدا می کند. (اشعیا 59: 1 و 2)

5- علاج گناه :

موضوع جدی و بزرگی مانند گناه، نیاز به داروی بزرگتری برای معالجه دارد.
مسیح می گوید:

"زیرا که این است خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آمرزش گناهان ریخته می شود." متی 26: 28

خون حیوانات برای آمرزش گناهان انسان کفایت نکرد، پس خدا پسر یگانه خود را داد تا خون پاک و بی گناه او برای آمرزش گناهان ما بریزد. (عبرانیان 10: 1-3، یوحنا 1: 29)

مسیحیان با سلوک در نورخدا و اعتراف گناهان خود، خون مسیح را می پذیرند.
(اول یوحنا 1: 7-9)

پس گناه نتیجه تخیلات ما نیست، بلکه گناه واقعی و مخرب است.
پطرس رسول چنین می گوید: " توبه کنید و هر یک از شما به عیسی مسیح به جهت آمرزش گناهان تعمید گیرید و عطای
روح القدس را خواهید یافت. زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه آنانی که دورند یعنی هر که خداوند
خدای ما را بخواند."
اعمال 2: 38-39

امروز خداوند با آغوش باز ایستاده و منتظر توست. توفیق باید قدم اول را بر داری و به سوی او بازگشت نمایی.